

[Tinning]

– eller hvor hr. Arne Bjerregaard nu arbejder – og lave en liste over alle de huller i skatte-lovgivningen, som hr. Arne Bjerregaard godt vil have stoppet, og kig så op en dag! Så skal vi se, om ikke vi i fællesskab kan blive enige om at gøre noget ved sagen. Det ville da være interessant.

Pia Kjærsgaard (FP):

Fremskridtspartiet kan ikke følge forslags-stillerne i dette lovforslag, der drejer sig om tilskud og sociale ydelser, der reguleres, når to mennesker flytter sammen. Det må forventes, at den samlede husstandsindkomst også forøges, og så er det naturligt, at man regulerer. Det er egentlig meget nemt, og fremskridtspartiet kan naturligvis ikke støtte et forslag, der skal give nye parforhold mulighed for at køre på frihjul i en periode på ét år.

Jeg vil også tilslutte mig øvrige ordføreres kritik af det øgede bureaukrati. Fremskridtspartiet siger som sagt fra over for dette forslag.

Torben Lund (S):

Jeg vil da sige tak for indlæggene her i dag og kan konstatere, at der i hvert fald er et massivt flertal her i folketinget for intentionerne bag dette forslag.

Jeg synes imidlertid, det er lidt synd for de enlige forsørgere, der, som det vel er meget vel dokumenteret, har store problemer, at de skal høre bemærkninger om samlivstænkning, og om, at dette måske vil give nogle praktiske problemer. Det er vel noget, vi kan kigge på i udvalget, om de er en gruppe, der sammen med andre sociale klienter i særdeleshed er interesseret i at snyde samfundet, så de vil spekulere i disse ordninger.

Jeg synes, det var interessant, at der faktisk ikke var nogen, heller ikke fra regeringspartierne, der afviste intentionerne i forslaget, og selv om der har været mange negative bemærkninger fra ordførerne om, at der var for meget kontrol, og hvad ved jeg, i dette – det kan vi jo kigge på – så går jeg da ud fra, at de samme ordførere, som har udtrykt sympati – eller i hvert fald ikke mangel på sympati – for intentionerne, også vil gå ind i et fornuftigt udvalgsarbejde om forslaget.

Efter min mening rammer dette forslag noget centralt, nemlig at det i den situation,

hvor en enlig forsørger indleder et nyt samlivsforhold, øjeblikkelig får nogle økonomiske konsekvenser, hvad angår de ydelser, man har modtaget som enlig forsørger, og dette forslag er såmænd blot et forsøg på at gøre disse problemer mindre. Vi løser ikke med forslaget problemet fuldt og helt, det er jeg enig med hr. Arne Bjerregaard i, for det ville nemlig koste milliarder, og det erkender vi at der ikke er midler til i øjeblikket, men jeg går da ud fra, at hr. Arne Bjerregaard vil være indstillet på at lette trykket for de enlige forsørgere, hvis vi kan finde en fornuftig ordning på det, i forhold til børnetilskuddet.

Jeg synes som sagt, det er synd for de enlige forsørgere, at denne debat er endt i, at de blot skal undergives yderligere kontrol, og at de er nævnt som en gruppe af borgere, der i særdeleshed vil tænke i det sociale system, i samlivsforhold. Jeg synes, det er en mistænkeliggørelse, som det ærlig talt er lidt trist at konstatere, men jeg vil som sagt også tage bemærkningerne som udtryk for, at man tilslutter sig principperne i forslaget.

(Kort bemærkning).

Tinning (VS):

Dengang man udsendte den vejledende skrivelse om særlige takster til unge på forbigående kontanthjælp, pressede man en særlig gruppe kontanthjælpsmodtagere så hårdt, at enhver, der vidste noget om den sociale virkelighed – og det ved en del af den socialdemokratiske gruppe jo også – måtte erkende, at man var i gang med at presse nogle folk ud i noget uholdbart, og jeg mener egentlig, at hr. Torben Lund skulle, hvad skal vi sige, begrænse sine bekymringer lidt, for realiteten er jo, at når man som enlig forsørger bliver hårdt presset på alle leder, er der ikke noget at sige til, at man også bliver presset til at udnytte de muligheder, lovgivningen i øvrigt måtte give. Det mener jeg ikke er et spørgsmål om individuel mistænkeliggørelse. Jo, hvis man siger, at alle modtagere af socialhjælp er småspekulanter, er det klart, at det er en uanstændig beskrivelse, men at folk, der er meget hårdt presset, bliver tvunget til at se, hvad der er af muligheder i lovgivningen, er en kedelig realitet, og det problem kunne man selvfølgelig løse ved at give dem ordentlige vilkår. Det mener hr. Torben Lund ikke der er penge til, og det er der så